

РЕШЕНИЕ

№ 6671

гр. София, 06.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 22.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7439** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], подадена чрез процесуалния му представител юрисконсулт С. против заповед № РД-18-3/11.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, в частта на заповедта, с която е одобрена КК и КР за имот с идентификатор 00357.5359.1153.3 по отношение на който не е вписан собственик. В жалбата са наведени доводи за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част. Твърди се, че неправилно в кадастралния регистър търговското дружество не е вписано като собственик на сграда за енергопроизводство - трансформаторски пост (ТП). Претендира се да бъде отменена заповедта в обжалваната част, като собствеността върху сградата бъде отразена съобразно данните от представените документи за собственост. Претендират се разноси за процесуално представителство в размери съгласно Наредба №1 за минималните адвокатски възнаграждения и останалите разходи за водене на делото.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно призован не изпраща представител.

Ответникът изпълнителният директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър - редовно призован не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура – редовно призована не изпраща представител.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за допустима като подадена от заинтересовано лице, доколкото дружеството твърди да е собственик на процесния обект. От представените по делото писмени доказателства, се установява, че жалбата е подадена на 26.03.2012 г. Преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 16 от 24.02.2012 г. същият е изтекъл на 26.03.2012 г., тъй като последния ден на 30 – дневният срок е бил 25.03.2012 г. – неработен ден. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със заповед № РД-16-29 от 07.07.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта (КК) и кадастрални регистри (КР) за територията на район Н. Искър, Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 65 от 14.08.2009 г.

В обхвата на разработката е нанесена сграда с идентификатор 00357.5359.1153.3 с отбелязване, че липсват данни за правото на собственост, видно от представената скица и извадка от кадастралния регистър.

Със заповед №ДВ-123-А от 24.04.2000г. на Председателя на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурс (л. 18-19) от Националната електрическа компания се отделя [фирма]. Към тази заповед се утвърждава окончателен разделителен протокол от 31.07.2000г. (л. 20-23), в който са описани като стойност дълготрайни материални активи. Към съответните приложения има описани подстанции. Има приложен списък от дружеството, в който са описани всички сгради, сред които и процесната. Този документ няма издател, но същият изхожда от дружеството и удостоверява факта на заприходяване на сграда.

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава пета от ЗКИР/. Разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и плановете; представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 и регистрите на общинската и областната администрация. Това означава, че в производството по изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър по реда на глава V, чл. 35 - 50 от ЗКИР, службата по кадастъра е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността.

Кадастърът, съгласно чл. 2, ал.1 от ЗКИР, е съвкупността от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред, а съгласно чл. 43, ал. 1, т. 5 вр. чл. 41, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР, кадастралната карта и кадастралният регистър за урегулираните поземлени имоти се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове и друга документация, одобрени по реда на отменените ЗЕКРБ, ЗТСУ и др., или са набрани чрез геодезически, фотометрични и други измервания и изчисления, като данните за собствениците и носителите на други вещни права се набират от източниците по ал. 2 на същия член. Съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри се определят с Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /ДВ, бр. 41/13.05.2005 г. / (Наредба № 3). Заповедите, включително

процесната, издадени на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР нямат конститутивно, а само констативно действие. В тях се отразява действителността – такава, каквато е към момента на изготвянето на съответната карта.

В чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 е регламентирана приоритетността на данните за установяване на границите на поземлените имоти при изготвяне на кадастъра. Съгласно разпоредбата чл. 14, ал. 1 от наредбата (в приложимата редакция преди изм. с ДВ бр. 82/2011 г. към датата на съставянето на Протокол № КД-10-21-63/09.12.2010 г.) "Границите на поземлените имоти се установяват приоритетно от: т. 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; т.2. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1, а съгласно т.5 на същата разпоредба при изготвянето на КК и КР се ползват и планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други. Съгласно разпоредбата на чл. 38 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) собственикът е длъжен, при поискване от съответното длъжностно лице да представи акт, удостоверяващ правата му върху имота. В тази връзка и чл. 41, ал. 2, т. 2 от ЗКИР постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират включително и от представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3.

От събраните по делото доказателства се установява, че при провеждане на административното производство жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗКИР, не е представил доказателства, установяващи правото му на собственост върху имота пред административния орган. От друга страна обаче, съгласно чл.41, ал. 4 ЗКИР в кадастралния регистър на недвижимите имоти не се посочват данни за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, когато такива не бъдат установени по реда на ал. 2. Съгласно чл.41, ал. 2 данните за собствениците и актовете, от които те черпят правата си се набират от регистрите към картите и плановете, представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗКИР, регистрите на общинската и областната администрация. Съгласно ал. 3 на същата разпоредба посочените по-горе данни се уточняват въз основа на представените от службата по вписванията по реда на чл. 71, ал. 3 предварителни имотни партиди.

Дружеството-жалбоподател не е представило пред административния орган документи по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗКИР. Неизпълнението на това задължение не освобождава административния орган от неговото задължение да събере данни за собственика и актовете, които установяват правата му съгласно цитираните по-горе правни норми. Още повече когато правото на собственост на дружество следва от самия закон, а именно: Закона за енергетиката (ЗЕ).

По делото не е спорно функционалното предназначение на сградата с идентификатор 00357.5359.1153.3. В издадената скица (л.82) е записано предназначение: сграда за енергопроизводство. Процесната сграда за енергопроизводство представлява енергиен обект по смисъла на §1, т. 23 от ДР на ЗЕ и е елемент от съответната разпределителна мрежа, а съгласно § 4, ал.1 ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Видно от представената по делото Лицензия № Л-135-07/13.08.2004 г. (л. 14), жалбоподателят притежава лиценз за дейността „разпределение на електрическа енергия”. Нормативните актове, уреждащи преноса

на електрическата енергия, изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица, като в хода на административното производство такива претенции не са предявявани. Счетоводното записване на процесната сграда в активите на дружеството, характеристиката ѝ на енергиен обект, част от електроенергийна система със специален режим и задължителната законоустановена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието ѝ от жалбоподателя. Няма данни за спор за материално право относно процесната сграда, като основание данни за собствеността да не се посочват в КР на основание чл. 41, ал.4 ЗКИР .

С оглед изложеното оспорената част от заповедта следва да се отмени и делото да се изпрати като преписка на административния орган за ново произнасяне съобразно изложените мотиви

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответника следва да бъде осъден да заплати на Ч. Разпределение Б.” АД, със седалище и адрес на управление [населено място] съдебно-деловодни разноси в размер на 200 лева, от които 50 лева платена държавна такси и 150 лева юрисконсултско възнаграждение, определено в съответствие с Наредба №1 за минималните адвокатски възнаграждения и останалите разходи за водене на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-18-3/11.01.2012 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за одобряване на кадастрална карта и кадастрален регистър за [населено място], район „Н. Искър”, Столична община по отношение посочването в кадастралния регистър на данни за собственика на имот с идентификатор 00357.5359.1153.3.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на АГКК за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение в 14 – дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър, [населено място] да заплати на Ч. [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място],[ЕИК], сумата от 200 (двеста) лева разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Р. Б..

СЪДИЯ: